అటూ - ఇటూ

కాంతారావు పట్టుదలగా దినపత్రిక చదువుతున్నాడే గాని విషయాలేమీ మనస్సుకు పట్టడం లేదు. ఆ సంగతి తెలుస్తూనే ఉంది. అయినా చదవడం మాని కూర్చోవడం మరీ కష్టంగా వుంది. ఊరికినే కూర్చుంటే తోటి ప్రయాణీకులతో తప్పనిసరిగా మాట్లాడవలసి వస్తుంది. ఇప్పుడు తన మనస్సు ఖులాసాగా లోకాభిరామాయణం చర్చించే పరిస్థితిలో లేదు...తనను శాంతముగా పేపరు చదువుకోనిచ్చేట్టు కూడా లేరు తోటి ప్రయాణీకులు. ఒకరిద్దరు అమధ్య కాగితాలిలా ఇస్తారా? అంటే నిర్మొగమాటంగా చెప్పేశాడు. "నేను అంతా చదవందే ఇవ్వను; చదివేక పూర్తి పేపరే ఇస్తాను. నాకు తిరిగి ఇవ్వనక్కర్లేదు కూడా!" అనేశాడు గాని, అలా అన్నందుకు తనగురించి ఎదుటివాళ్లు ఏమనుకుంటారో అన్న సంకోచం మెదలడంతో తనను తానే సమర్థించుకొన్నాడు. 'వీళ్ళెవరో వచ్చినట్లు అనుకోనీ. నాకూ వీళ్లకూ ఏమిటి సంబంధం? మళ్ళీ ఎప్పుడయినా కలుస్తామో లేదో—కలిసినా గుర్తుండదు. ఇటువంటి వాళ్లకు నా గురించి ఎటువంటి అభిప్రాయం కలిగితే నేమిటి నష్టం?' అంతవరకు ఆలోచన బాగానే సాగింది. ఆ తరువాతనే తాను అణచిపెట్టుకోవాలనుకొంటున్న స్ఫురణ పైటికి వచ్చింది.

రైలు దిగడంతోనే విడిపోయే ఈ మనుష్యులకు పేపరు చదువుకొందుకివ్వడంవంటి చిన్న విషయంలోనే మనసు ఇంతగా గుంజాటన పడుతున్నాది కదా, ఇంతకాలం కలిసి ఉండీ, ఆజన్మాంతం కలిసి ఉండవలసిన తనకూ శాంతకూ ఈ కొద్దిరోజుల ఎడబాటే ఎంతో ఎడాన్ని తెచ్చిపెట్టడం వింత కాకపోయినా మనసుకి చాలా కష్టం కలిగించడంలో సందేహం ఏమీ లేదు.

ఉద్యోగరీత్యా, వ్యాపారరీత్యా, ఇంకా ఇతర కారణాలవల్ల భార్యాభర్తలు ఎడంగా ఉండవలసి రావడమున్నది, ఒక్క తమరికే కాదు, ఎందరికో వర్తించేదే. అయితే అంత మాత్రంలో ఇలా......

మనసులో కూడా తిక్కన సంగతిని ఊహించడం కష్టంగా తోచింది కాంతారావుకి.

కాంతా తనూ తమ పెళ్ళి అయినతరవాత ఈ పది సంవత్సరాల కాలంలోనూ ఇదివరకెన్నడూ ఒక్కరోజయినా విడిగా ఉండలేదు. ఏవో చిన్న చిన్న అభిప్రాయ భేదాలూ పేచులాటలూ అప్పుడప్పుడు సంభవించినా మొత్తానికి తమది అనుకూల దాంపత్యమనే అనుకోవాలి. ప్రధానమైన అన్ని అంశాలలోనూ శాంతతనతో ఏకీభవించింది. ఆమె మూలంగా తాను శాంతిమూ సౌఖ్యవంతమూ అయిన జీవితాన్నే సాగించాడింతకాలమూను...కాని, కాని...

ఈ పదేళ్ల కాలంలోనూ తాను కన్న కల నేటికి నిజమయింది. తాను ఒక హైస్కూలుకి ప్రధానోపాధ్యాయుడు కాగలిగేడు. కాని కాకపోయి ఉంటేనే బాగుండేదేమో? ఈ ప్రధానోపాధ్యాయ పదవి

[illegible]

అంటూ వచ్చి ఉండకపోతే తనకు శాంతను విడిచిపెట్టి దూరంగా వెళ్లి ఉండవలసి వచ్చేదే కాదు. దూరంగా ఉన్నంత మాత్రంలో మునిగిపోయిందేముంది? ఎందరో మంది అలా ఉంటున్నారు. అయినా తన దురదృష్టం కాకపోతే, ఈ రెండు మూడు నెలలకే ఇటువంటి పుకార్లు చెలరేగాలా? ఈ అపవాదులు లేవదీసేవాళ్లకు నిజానికి ఒరిగిపడేదేముంటుంది? అమాయకులయినవాళ్లు ఆరాటపడుతూ ఉంటే చూడడమే ఆదోకరకం విషమయమయిన ఆనందం.

భార్యాభర్తలు కొంతకాలం ఎడంగా ఉన్నారనే సరికల్లా అపవాదులు తప్పవన్నది ఈనాటి సంగతి కాదు. సాధు సీతా మహాసాధ్వికే తప్పింది కాదు. శ్రీరామచంద్రుడంతటి వాడికి తన మనస్సులో స్పష్టంగానే తెలుస్తూఉన్నా లోకాపవాదాన్ని ఆధారం చేసుకొని నిండు మాలాలిని అడవుల్లో విడిచి రమ్మని ఆజ్ఞాపించవలసి వచ్చింది. ఏం చేసినా అతడికి సీతా సౌశీల్యం విషయంలో ఎటువంటి అనుమానం లేదు. కేవలం ఆదర్శ ప్రభువుగా దేశజనరంజన క్రియాదీక్షాతత్పరుడై ఆమెను విడిచిపెట్టేడు. విడిచిపెట్టబడిన సీతా సాధ్వికి కూడా తన విషయంలో భర్తకు ఎటువంటి అనుమానము లేదనీ, కేవలం లోకవ్యవహారంగా తప్పనిసరిగా అలా ప్రవర్తించవలసి వచ్చిందనీ తెలుసును.

తానూ శాంతా మామూలు మానవులు. తమమధ్య నిజంగా ఎటువంటి వైమనస్యమూ రాకుండా ఉండాలే తప్ప, తను విన్న ఈ పుకార్లలో ఎన్నివవంతు సత్యమైనా మరి తను తలఎత్తుకొని తిరగగలడా? అందరూ తనను వేలెత్తి చూపుతారు. అదివరకు అస్తవ్యస్తంగా ఉండే స్కూలును తాను ఈ రెండు మూడు నెలల్లోనూ ఎంతో క్రమబద్ధంగా చేసేడు విద్యార్థులూ, ఇతర ఉపాధ్యాయులూ మొదట్లో తానంటే కంటగించుకొనినా క్రమంగా తనను అర్థం చేసుకొన్నారు. విద్యార్థులు వినయవిధేయతలలవరచుకొంటున్నారు; ఉపాధ్యాయులు శాంతంగా సంతోషంగా సహకరించడం ప్రారంభించారు. ఇటువంటి పరిస్థితిలో తనను గూర్చి, ఇటువంటి అపవాదు నిజమని రూఢి అయితే మరింకేమయినా ఉందా? తన ఇంటినీ ఇల్లాలినీ అదుపు ఆజ్ఞలలో ఉంచుకోలేనివాడు ఇతరులను ఆజ్ఞాపించడం హాస్యాస్పదంగా ఉండదూ?

గౌరవాగౌరవాల మాటకేం, తన శాంతే తనకు కాకుండా పోయినప్పుడు తన జీవితానికి అర్థం ఏముంటుంది? ఆ నీరసమయిన, అవమానభరితమయిన జీవితాన్ని సాగించేకంటె చావడం మేలు. అయితే, అసమర్థుడుగా వట్టినే చచ్చిపోవడమేనా? ప్రతిక్రియ చేయకుండానేనా? ప్రతిక్రియ? ఎవరిమీద? ఎవరిమీద నేమిటి, వాడు సుందరంగాడే ఇంతకీ కారణం-మేనల్లుడు కదా అని చనవిచ్చినందుకు తన కాపురానికే ఎసరు పెడతాడా? అయినా శాంత, ఏమీ పసిపిల్ల కాదు-తన జ్ఞానం తనకి ఉండవద్దూ? సుందరంగాడు వయసులో తనకంటె చిన్న కూడా! అయినా కామం కన్నుగప్పినప్పుడు వయసు వరుసల విచక్షణ ఏముంటుంది? ఈ వ్యవహారం ఎంతకాలంగా సాగుతూందో? తానిప్పుడు ఊళ్లో లేనందువల్ల బైటపడిందేమో?

ఏమో ఇదంతా అబద్ధం ఎందుకు కాకూడదూ? అయితే తాను అదృష్టవంతుడే.

★ అటూ - ఇటూ ★

ఆవిడ వరలక్ష్మమ్మగారు చెప్పినట్టు ఇదివరకు తానున్నప్పటిలాగే వాడు సుందరం వచ్చిపోతూ ఉండవచ్చును. దానినే కిట్టని వాళ్ళు చిలవలు పలవలు కల్పించి ఇలా చెప్పి ఉంటారేమో?

అయినా అప్పుడు శాంత తనతోపాటు ఉద్యోగానికి శెలవుపెట్టి వచ్చేస్తానంది. "వాళ్ళు మీరున్న ఊరికే బదిలీ చేస్తే మంచి మాట. లేకపోతే ఉద్యోగం మానేస్తాను గాని, వేరే ఉండనంది—తానే బోధపరిచేడు. ముందుగా శెలవుపెట్టి, శెలవులో ఉండగానే బదిలీ చేయమని కోరితే అధికారులకు కోపం వస్తుందనీ, నెమ్మదిగా పట్టుదలగా ప్రయత్నిస్తే తప్పకుండా వాళ్ళే న్యాయం ఆలోచించి ఇద్దర్నీ ఒకేచోటికి వేస్తారని నచ్చజెప్పేడు. అప్పటికీ శాంతకు అంతగా ఇష్టం లేదు.

అటువంటి శాంత ఈ రెండు మూడు నెల్లోనూ ఇంతలా మారిపోయివుంటుందా? ఏమో, ఎవరు చెప్పగలరు? ఎప్పుడయినా మార్పువచ్చేది కొద్దికాలంలోనే కదూ?

కాని, ఇప్పుడు తాను వెళ్ళినందువల్ల పరిస్థితి అంతా చక్కబడుతుందని ఏమిటి నమ్మకం? తన ఎదుట వాళ్ళు మామూలుగానే ఉండవచ్చును. అసలు తను ఈ అనుమానాన్ని బైటపెట్టడం ఎలాగ? నిజమో కాదో తెలుసుకోవడం ఎలాగ? తాను బయలుదేరినప్పుడు అనుకున్నట్టుగా ఆమె చేత శెలవు పెట్టించి తనతో తీసుకుని వెళ్ళినంత మాత్రంలో ఈ సంశయం నివృత్తి కావడం ఎలా? అంతకంటె తాత్కాలికంగా ఎంత కష్టమయినా తన అనుమానం నిజమేనని ఋజువయిపోడం మంచిది.

ఇప్పుడు తాను వస్తున్నట్లు తెలియజేయకుండా ఇంటికి వెళ్ళకుండా ఊళ్ళో ఉండి రహస్యంగా వాళ్ళ ప్రవర్తనను కనిపెట్టితే? అది సాధ్యమవుతుందా? ఊళ్ళో అందరూ తనకు తెలిసినవాళ్ళే. ఎవరికీ తెలియకుండా ఎలా ఉండడం?

ఎలా ఉండడం అంటే లాభం లేదు. ఎలాగో వీలు చేసుకోవాలి. ఎవరికంటా పడకుండా తన యింటిని తానే దొంగలాగ సమీపించాలి. గూఢచారుడిమాదిరిగా పరిస్థితి అంతటినీ ఆకళింపు చేసుకోవాలి. అవసరమయితే మరి నాలుగురోజులు శెలవు పొడిగించి ఇదేదో నిస్సంశయంగా తేల్చుకోవాలి. ఇక్కడ ఇంటిదగ్గరే అయితే నలుగురికంటా పడతామేమోనని బెరుకుగా ఉండవచ్చును. అందుచేత వాడు సుందరంగాడి బసమీద కూడా నిఘా ఉంచాలి లేక అదీ అంత మంచి స్థలం కాదేమోనని ఇంకేదయినా సమావేశస్థలం ఏర్పాటయి ఉందేమో అదీ తెలుసుకోవాలి ఇటువంటి విషయాల్లో వెంకటేశ్వరులాటి వాడు గొప్పగా పనిచెయ్యగలడు గాని, మొత్తానికి ఏమీ లేకపోతే చాలా అవమానముగా వుంటుంది. వాడూ ఊరుకునేరకం కాదు. అడిగిన వాళ్ళతోనూ అడగనివాళ్ళతోనూ బహిరంగరహస్యంగా చెప్పేస్తాడు. ఇటువంటి పరిస్థితిలో ఎంత ఆప్తుల సహాయమూ పనికిరాదు, అంతా స్వయంగా నడిపించవలసిందే.

రైలు మామూలుకంటె ఒక గంటన్నర లేటు కావడమూ మంచిదే అయింది. తమ ఊరు స్టేషను చేరుకొనేసరికి రాత్రి ఎనిమిది న్నర అయింది. ఇప్పుడైనా స్టేషనులో ఎవరూ తెలిసినవారు కనబడకుండా ఉండాలి. కనిపిస్తే తాను వేసుకున్న పథకం అంతా భగ్నమవుతుంది. ఇంతవరకూ బాగానే ఉంది. రైలులో తమ ఊరివాళ్ళెవరూ తారసపడలేదు. రైలు ఆగగానే కాకుండా, బయలుదేరి పోయేవరకూ ఆగి, అప్పుడు ఎవరికంటా పడకుండా చల్లగా జారుకోవాలి.

స్టేషను ఘట్టంకూడా అనుకున్న ప్రకారమే సాగిపోవడంతో కాంతారావుకు కొంత నిబ్బరం కలిగింది. ప్రయాణీకుల కోలాహలం అణగిపోయి, స్టేషను ప్రాంతం నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ఒకటి రెండు జట్కాలకంటె ఎక్కువలేవు. కొద్దిగా రిక్షాలుకూడా మిగిలిఉన్నాయి. తనకు రిక్షామీద వెళ్ళడమే అలవాటయినప్పటికీ, నాడు మాత్రం కాంతారావు జట్కామీదనే ఊళ్ళోకి బయలుదేరేడు. జట్కాలో కూర్చున్నా, తెలిసినవారెవరైనా గుర్తిస్తారేమోనని, సైమీద వాణీకప్పుకొని మరీ కూర్చున్నాడు.

తమ వీధి మొగను, జట్కా దిగిపోయి, జట్కామనిషికి డబ్బులిచ్చి, పంపించేసేడు. ఒక్క మనిషి తను చెప్పిన బేరానికి ఒప్పుకొని ఏమీ పేచీపెట్టకుండా డబ్బులివ్వడం, అసలే బేరం దొరకదేమో అని భయపడిన జట్కామనిషికి, చాలా సంతోషం కలిగింది. హుషారుగా ఈలవేసుకుంటూ జట్కాను స్టేండువైపుకు మళ్ళించేడు. జట్కా కంటికి కనిపించినంతవరకూ అటే చూస్తూ నిలబడి పోయేడు కాంతారావు

మళ్ళీ తన కింకర్తవ్యతా విమూఢత తన్ను ఆక్రమించుకొంది. సరిగా వందగజాలుకంటే ఎక్కువ దూరం లేదు తన ఇల్లు. తనఇంటికి—తన హృదయేశ్వరి శాంతవద్దకు వెళ్ళడానికి తనకు సంకోచం పట్టుకున్నది ఇప్పుడు. ఇదివరలో ఇలా జరుగుతుందని ఎవరైనా జోస్యం చెప్పిఉంటే నమ్మడం అసాధ్యమయి ఉండేది తనకు.

ఇప్పుడు తాను ఇంటికి వెళ్ళేసరికి శాంత ఒక్కర్తే ఉంటే తన అనుమానం నిరాధారమైనట్టేనా? అది లా కనురుతుంది ఈ ఒక్కనాటి మంచితనం, గతకాలంలోని దుష్ప్రవర్తనను తుడిచివేయజాలదుకదా?

తనకిప్పుడున్నవి రెండు దారులు: ఒకటి, వాళ్ళ దుర్నడతను, తనకళ్ళతో తాను చూసి, పట్టుకోవడము. రెండు, వాళ్ళను వారం, పదిరోజులు కనిపెట్టి ఉండి, వాళ్ళలో ఏదోషమూ లేదని నిశ్చయానికి వచ్చి అప్పుడు శాంతను తనతో తీసుకొని పోవడము.

సరే ఇదంతా ఇదివరకు ఆలోచించిందే, ఇక్కడ ఇలా నిలబడిఉండడంవల్ల ఏం ప్రయోజనం? ఈ వీధిలో అందరూ తనకు తెలిసినవాళ్ళే. ఎవరికంటైనా పడవచ్చు. అందుమూలంగా తన పథకం నెరవేరడానికి ఆటంకాలు కలుగుతాయి. అంచేత కార్యక్రమం, చకచక సాగించాలి.

ముందుగా ఇంటిని గమనించి తరువాత అవసరమైతే వాడి బసని పరీక్షించడం,— ఆతరవాత సంగతి అప్పుడే నిర్ణయించుకోవచ్చు.

ఇల్లు దగ్గరపడుతున్నకొద్దీ కాంతారావుకి తనను వెనకనుండి ఎవరో బలవంతంగా లాగుతున్నట్లు అనిపించింది. పాదాలు నేలకు తగుల్తున్నట్టు లేదు. ఫిబ్రవరి నెల కావడాన, ఇంకా చలి కొంచెం ఉంటునే ఉన్నా మొగం అంతా చెమటతో తడిసిపోయింది. తన ఈ అసమర్థతా లక్షణాలకు తనమీద తనకే చాలా కోపం వచ్చింది ఇప్పుడే ఇంత కంగారు పడితే, ముందుముందు ఎలా నిగ్రహించుకు రాగలడు.

మొగం తుడుచుకొని ఎలా కావలసిఉంటే అలా జరుగుతుందని, మనస్సుని కుదుటబరుచుకొని తబ్బిబ్బుపడకుండా నడిచిపోవాలని నిశ్చయించుకొని నాలుగు అడుగులు వేసేడో లేదో ఎదురయ్యేడు నాగేశ్వరరావు వాడేదో పరధ్యానంగా ఆలోచించుకుంటూ సాగిపోవడం వల్ల కాని, లేకపోతే తను మొగం దించుకొని వంగి నడిచినంతమాత్రంలో గుర్తుపట్టలేక పోయేవాడు కాదు

తమఇంటికి దగ్గరగా ఎలక్ట్రిక్ దీపం

(53-వ పేజీ చూడండి)

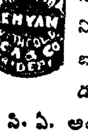

నారసింహ లేహ్యము
బంగారుతో చేరినది. దేహము నిస్సత్తువ వగైరా హరించి బలము రక్తవృద్ధి కల్గించును. 20తు. డబ్బీ రు, 3-4-0 పోస్టేజి అ 1-1-0
పి. సి. ఏ. అండ్ కో, (ఆయుర్వేద సమాజం)
పెరిదేపి (పోస్టు) — నెల్లూరుజిల్లా.

★ అటూ - ఇటూ ★

(12-వ పేజీ తరువాయి)

లేనందుకు, కాంతారావుకి అదివరకంతో కించగా ఉండేది. కాని వాడుమాత్రం అదే ఏదో మహోపకారంలాగ తోచింది.

ముందు వాకిలి గేటు దగ్గర నిలబడి చూసేడు. లోన ఎక్కడా దీపం ఉన్నట్టు లేదు. తలుపు తాళం వేసిఉన్నదేమో. లేక లోపట గడియవేసిఉందో. ఏ సంగతి ఇక్కడనుండి తేలలేదు. వెధవ కర్రగేటు తెరుచుకొనేటప్పుడు కిర్రుమని శబ్దం చేస్తుంది. యిదివరకు అల్లా కావడం బాగానే ఉండేది. ఎవరైనా వస్తున్నటు ముందుగా లోపలకు తెలిసిపోయేది. ఇప్పుడదే ఒక అసదుపాయంగా రూపిస్తూంది.

నెమ్మదిగా సాధ్యమయినంత తక్కువ చప్పుడుతో గేటు తెరుచుకొని, లోన ప్రవేశించేడు. అంతసేపు బిగపెట్టి ఉంచిన ఊపిరి ఒక్కమారుగా బలంగా రావడంతో సర్దుకుందికి కొంతసేపు పట్టింది. నెమ్మదిగా పిల్లిలా అడుగులు వేసుకుంటూ ముందుకు సాగిపోయేడు.

కాని అతని ఈ అతిజాగ్రత్త, నిజంగా, అనవసరం. అతను మామూలు కంటే ఎక్కువ చప్పుడు చేసుకుంటూ ప్రవేశించినా గుర్తించే పరిస్థితిలో లేరు లోపలి వాళ్ళు.

ఆమె ఏమన్నదో స్పష్టంగా వినిపించలేదు. కాని వాడు సుందరంగాడి మాటలు చాలా స్పష్టంగా వినిపించేయి. "నువ్వెందుకిలా భయపడుతున్నావో నాకర్థం కాకుండా ఉంది. ఇటువంటి విషయాల్లో మనఆత్మలను నమ్ముకోవాలె తప్ప లోకానికి జడవకూడదు. నిన్నెవరూ ఏమీ అనకుండా చూసేందుకు నాదీ పూచీ. కులాసాగా గడపవలసినటువంటి సమయాన్ని..."

అతని వాక్యం, మరి పూర్తి కాలేదు. తలుపు మీద ధడ, దడ. చప్పుడయింది. ఆ తలుపు తట్టే విధానంలో లోపలి వారు వచ్చి తెరవాలనే ఉద్దేశం కంటె తలుపు ఒదులు చేసుకొని లోపల ప్రవేశించాలనే ఆతృత ఎక్కువ గోచరిస్తుంది.

ఆ సమయంలో ఆ విధంగా తలుపు తట్టబడడం, సుందరానికీ కొంచెం, బితుకుగానే ఉన్నా "నువ్వేం భయపడకు సంగతేమిటో నేను చూసి వస్తాను" అని ఆమెతో చెప్పి, నడవలోనుండి వస్తూ "ఎవరయ్యా అదీ, నెమ్మదిగా తలుపు పిలవలేరు? మర్యాదమాట అటుంచి తలుపు గడియలు ఊడిపోతే ఇల్లుగల వారికి నేను జవాబుదారీ కావలసి ఉంటుంది" అంటూ తలుపు తెరచేడు.

"ఔను ఇంటియజమానికే జవాబు చెప్పుకోవాలి" అని అరిచేడు కాంతారావు.

"మామయ్యా! నువ్వేనా మావయ్యా! మరెవళ్ళో అనుకొని కొంచెం గాభరాపడ్డాను. సరేగాని నువ్విప్పుడెలా వచ్చేవు? సరిగా నువ్విప్పుడు ఇక్కడికి రావడము చాలా గమ్మత్తుగా ఉంది. హాఁ హాఁ హాఁ" తనను తాను సంబాళించుకో లేకుండా నవ్వ సాగాడు సుందరం.

"ఈ వెధవ వేషాలు కట్టిపెట్టి ముందు లోపలకు పద" అని కర్కశంగా అని సుందరాన్ని చేత్తో లోపలికి నెట్టుతూ నడవ సాగాడు కాంతారావు.

ఆమె గోడవారగా ముఖం దించుకొని, వణకుతూ నిలబడిఉంది.

కాంతారావుకి తన కళ్ళను పొడచుకోవాలనిపించింది. కళ్ళు మూసుకొని. నిలువెల్లా వొణికిపోతూ, నుదుటిమీద చేత్తో బలంగా కొట్టుకొని, వికృతమైన స్వరంతో "నేనంతా విన్నాను. మరేం అబద్ధాలు ఆడకండి. లోకానికి జడవకుండా, ఆత్మలనే నమ్ముకోవాలికదూ? ఇటువంటి కుత్సితమైన అవినీతి బ్రతుకు బ్రతికేవాళ్ళకు ఆత్మలు కూడా ఉంటాయా? ఇటువంటి పరిస్థితిలో మరొకడైతే, ఇద్దర్నీ చంపి తను చావవలసిన మాట. మీ ఇష్టం వచ్చినట్లు అఘోరించండి. నే పోతున్నాను."

సుందరానికి మొట్టమొదట వచ్చింది విపరీతమైన నవ్వు. కాని అంతలోనే అది నవ్వుతూ కూర్చుందికి సమయం కాదని గుర్తించి, తొందర తొందరగా వెళ్ళి, కాంతారావు చెయ్యిపట్టుకొని నిలబెట్టేడు.

"ఏమిటి మావయ్యా. నీకేమైనా పిచ్చి పట్టుకున్నదా ఏమిటి?"

"ఆఁ పిచ్చే. మీది మదపిచ్చి. నాది ఉన్మాదం."

"ఏ ఉన్మాదమైనా నిన్ను ఈ స్థితిలో విడిచిపెట్టలేను. రేపు ప్రొద్దున్న అత్తయ్య వచ్చి నన్ను తిడుతుంది. సరిగా ఈవేళే తను అటు బయలుదేరడం, నువ్వు ఇటు రావడం."

"అయితే లోపల గదిలో ఉన్నది మీ అత్తయ్య కాదంటావా?"

"నే చెప్తే కాని నీ కళ్లను నువ్వు నమ్మలేవన్నమాట. అంతగా అత్తయ్యను మరిచిపోయేవు కాబోలు. నీ ప్రవర్తనను గురించి వచ్చిన పుకార్లు నిజమే అయిఉంటాయి అన్నమాట. సరే మీ గొడవలతో నాకేమి

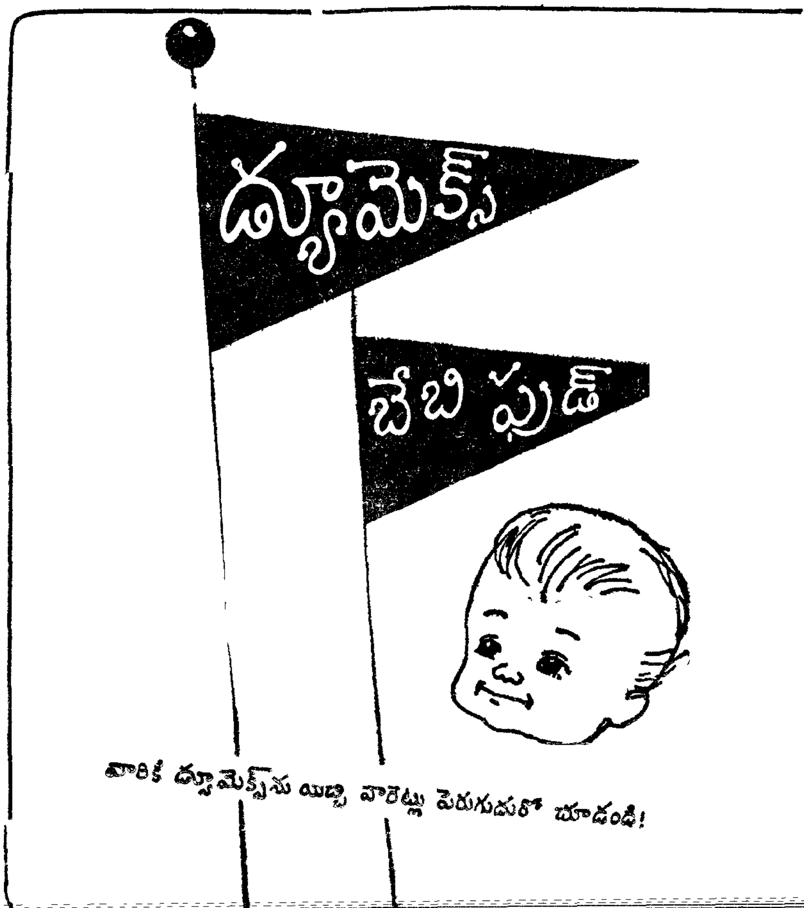

సంబంధం, ముందు లోపలికి రా" కాంతా రావును భుజం పట్టుకొని లోపలికి నడిపించుకొని వెళ్తూ "సీతా నువ్వు మరేం భయపడకు. ఇదంతా మా మామయ్య నిష్కారణంగా అపోహపడినదాని ఫలితం."

కాంతారావు ఒక కుర్చీలో కూలబడి కళ్ళు మూసుకొని చేత్తో నుదురు పట్టుకొని ఏ మాటా లేకుండా ఉండిపోయేడు కొంతసేపు. సుందరం, నెమ్మదిగా అంతా వివరచ్చాడు—అక్కడ స్కూలు టీచరు రామమూర్తిగారి భార్య వరలక్ష్మికి తనకు ఏదో సంబంధం వున్నట్టు వచ్చిన గాలివార్తను క్రమంగా కాంతి విశ్వసించి, ఉద్యోగంకంటె తనకు గౌరవమే ముఖ్యమని, ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇవ్వాలనడమూ, తామంతా బోధపరచి, ఇది కట్టి గాలివార్త మాత్రమే అయి ఉంటుందని, కావాలంటే కొన్నాళ్ళు సెలవు పెట్టి వెళ్లి ఉండమని చెప్పిన సంగతీ-నాటి మధ్యాహ్నమే ఆమెను రైలుకి దిగబెట్టిన వైనమూ-ఈ సీతా అనే అమ్మాయిని తను ఉభయుల తల్లిదండ్రుల అభిమతాలకు విరుద్ధంగా రిజిస్ట్రేషను పద్ధతిని పెళ్లి చేసుకోబోతున్న విషయమూ, ఈ సందర్భంలో తమను కాంత ప్రోత్సహించిన పద్ధతి అంతా పూసగుచ్చినట్టు చెప్పేడు.

కాంతరావు ఒక పదినిమిషాలు నిశ్చలంగా కూర్చొని దిగ్గునలేచి "ఒరే బాబూ సుందరం, జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఈ సంగతి మాత్రం ఎప్పుడూ మీఅత్తయ్యదగ్గర ఎత్తనని మాట ఇవ్వాలి. ఇప్పుడు పన్నెండు గంటలకి నాకు ఒక రైలుఉంది. నేను వెళ్ళిపోతాను. నేను వెళ్ళేలోగా ఆమెగాని అటునుంచి ఇటు బయలుదేరివస్తే రేపు నువ్వు ఆమెను తోడ్కొని రావాలి. మీ పెళ్లికి నేనూ ఆమోదించడమే కాక నీకు ఒక మంచి సూటు ఈఅమ్మాయికి ఒక మంచి చీరకొని ఇచ్చుకుంటాను."

అతను వద్దంటున్నా సుందరం అతనితో కొంత మేరవెళ్లి, రిక్షాలో కూర్చోపెట్టి "మరి నేనుఉంటాను మావయ్యా. అక్కడికి వెళ్ళి అత్తయ్యను చూట్టంతో మాకిస్తామన్న పెళ్లికట్నం మాట మాత్రం మరిచిపోకు" అన్నాడు. ★

'అనాసిన్' లోని నాలుగు మందులతో మీ బాధా విముక్తిని పొందండి

'అనాసిన్' నాలుగు మందులయొక్క వైజ్ఞానిక మిశ్రమము ఇది వరముల ముఖ్య స్థానములందు తీవ్రమైన మిశ్రమదర్యము జరిపి. నొప్పి. తలనొప్పి. జలుబులు. జ్వరం.పన్నునొప్పి మరియు కండరాల నొప్పులనుండి శీఘ్రవిముక్తి కలిగించును

అనాసిన్‌లో ఇవి ఉన్నవి

1. క్వినైన్ : అధికశక్తివిద్యు మరియు జ్వరనివారణ మొదలగు గుణాలకు ప్రఖ్యాతి గాంచినది. జ్వరాన్ని తగ్గించడంలో మిక్కిలి శక్తిగంది.
2. కఫీన్: బలహీనానికి మరియు చిక్కిపోయినవారలకు తగిన ఔషధమని విరివిగా వాడబడుచున్నది.
3. ఫినాసిటిన్: తీవ్రమైన బాధా నివారణ జ్వరనివారణియని ఖ్యాతిచెందినది.
4. అసిటైల్ సాలిసిలిక్ ఆసిడ్: తలనొప్పి. మరియు అలాటి బాధలను పోగొట్టుటకు ఉపయుక్తమైనది.

ఈ నాలుగు మందుల సరిగ్గా వైద్యునియొక్క ఔషధయోగము వలె పనిచేయును 'అనాసిన్' గుండెకు హాని కలిగించదు కడుపును అనకతపక చేయదు. నొప్పి, తల నొప్పి జలుబులు పన్ను నొప్పి మరియు కండరాల నొప్పులనుండి శీఘ్రంగా సురక్షితమైన మరియు రూఢియైన విముక్తి కొరకుఎల్లప్పుడూ 'అనాసిన్'నే వాడండి

లక్షలాది మందికి బాధావిముక్తిని కలిగించును